

Posiedzenie Senatu RP VII Kadencji
16 grudnia 2008 r.

Uniwersalne wartości nauczania Jana Pawła II

Senator Kazimierz Wiatr:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Nie zamierzałem wypowiadać się w tym punkcie obrad, ale dwa głosy spowodowały, iż, pomimo tendencji do ograniczania liczby wypowiedzi, muszę powiedzieć, że było mi bardzo smutno, kiedy rozpoczynał swoje wystąpienie pan senator Ryszka i zostało to przyjęte w sposób mało życzliwy. Wszyscy wiemy, że mamy mało czasu, ale skoro ktoś podejmuje taką decyzję, to należy tę decyzję uszanować.

A teraz do rzeczy. Otóż, proszę państwa, może i przedostatni akapit uchwały mógłby być sformułowany lepiej, ale argumenty, które się dziś pojawiły w zapytaniu, dotyczące uniwersalnych wskazań Jana Pawła II, jednak powodują, że mam takie przekonanie, iż jest spore niezrozumienie tych spraw.

Nie mam wątpliwości, że w nauczaniu Jana Pawła II, poza wymiarem religijnym, był niesamowity wymiar uniwersalnych wartości, w tym szczególnie związanych z przestrzeganiem praw człowieka. Nie mam też wątpliwości, że w uchwale o te właśnie wskazania chodzi, o fragment nauczania Jana Pawła II dotyczący tychże uniwersalnych, a zatem pozareligijnych myśli. Jestem przekonany, że było wiele takich momentów, kiedy zostało to ponad wszelką wątpliwość potwierdzone. Przywołałem tu chociażby niespotykany dotychczas rezonans światowy, kiedy Jan Paweł II umierał. Ten rezonans nie tylko dotyczył religii katolickiej czy szerzej religii chrześcijańskiej, ale wykraczał dalej, poza wymiar religijny osoby Jana Pawła II. Oczywiście możemy przywołać spotkanie w Asyżu, które było przecież ponadreligijnym spotkaniem dotyczącym pokoju. Możemy przywołać liczne wypowiedzi Jana Pawła II związane z wojną w Iraku, a przecież to niechrześcijaństwo, niekatolicy. Wiele rzeczy można by tu przywołać, ale w tym momencie skończę, ponieważ rzeczywiście czasu jest niewiele. Bardzo dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*